JUNI TUINMAAND

VOLKSTUINBLOGSTER MARIEKE DE GEUS

‘Een tuin is nooit klaar. En dat is juist leuk!’

Ze komt uit een tuindersfamilie, maar dacht dat ze zelf geen groene vingers had. Tot ze een volkstuintje nam. Ontwerpster, styliste en volkstuinblogster Marieke de Geus: **“Als ik hier ben, heb ik meteen een vakantiegevoel.”**

‘Een volkstuin is het beste antistressmiddel’

DE TUIN VAN... Deel 3

Als we het complex op lopen waar Marieke (46) haar volkstuin heeft, komt ze ons al uit de verte tegemoet. Onderweg maakt ze nog even een praatje met een andere volkstuineigenaar. “Dat was Menno, een goede vriend en mijn buurman hier op het complex”, vertelt Marieke, als we elkaar een hand geven. We lopen verder naar haar eigen prachtige tuin, mét een kas en een huisje.

Waarom wilde je graag een volkstuin?

“Tien jaar geleden deelde ik al een volkstuin met Menno. Mijn dochter Maartje was vier, dus veel tijd om te tuinieren had ik niet, maar ik genoot van het buiten zijn. Een jaar of drie geleden raakte ik overspannen en heb ik een aantal maanden niet gewerkt. Ik dacht terug aan de tuin die ik destijds had, aan hoe ultiem ontspannen het was om daar te zijn. Als iemand mij belde terwijl ik in de tuin was, kon ik nauwelijks nadenken, gewoon omdat ik helemaal met mijn hoofd in een andere wereld was. De volkstuin was mijn beste antistressmiddel, besefte ik en ik besloot weer een tuin te nemen. Toevallig wist Menno dat de tuin naast hem vrij zou komen. Er waren veel belangstellenden, maar veel mensen vonden de tuin en het huisje te verwaarloosd. Eén vrouw was net als ik serieus geïnteresseerd, maar zij haakte op het laatste moment om die reden ook af. Laatst kwam ik haar op het complex tegen. Ze had inmiddels gezien hoe mijn tuin was geworden, en had spijt dat ze er destijds toch niet voor was gegaan. Ik ben haar daar juist nog altijd dankbaar voor. Gelukkig is zij nu ook blij met haar tuin. En ik was meteen heel gelukkig met de mijne.”

Ook al was die zo verwaarloosd?

“In het begin vond ik mijn tuin wel heel overweldigend, ja. Ik had geen idee waar ik moest beginnen. Zag alleen maar wat er allemaal moest >

gebeuren. Maar ik heb rustig aan gedaan. In het eerste jaar heb ik alleen de muren van het huisje gewit en er een kachel en een bed in gezet. En in de tuin heb ik vooral veel gekeken naar wat er allemaal aan planten opkwam."

Heb je groene vingers?

"Toen ik net begon met tuinieren, dacht ik van niet. Wat misschien een beetje raar is, want ik kom uit een tuindersfamilie en hielp vaak mee op het land. Mijn vader had een bedrijf in baardirissen en lelies in de kop van Noord-Holland. Mijn moeder was ook veel in onze tuin bezig. Dan was ze uren onkruid aan het wieden met zo'n kromme rug. Als kind begreep ik niet wat ze daar leuk aan vond. Maar nu zie ik mezelf bezig in mijn eigen tuin met een kromme rug, en jawel: dan lijk ik precies mijn moeder. Compleet met groene vingers."

En je bent een blog begonnen.

"Klopt! Als ik mensen vertel over mijn volkstuin in Amsterdam, vinden veel van hen dat leuk. Maar al snel volgen er vragen: kun je er ook slapen? Heb je een moestuin? Wat voor planten heb je? Volkstuinieren is voor mij een ontdekkingstocht. Op mijn blog vertel ik over mijn kleine huisje en mijn grote tuin, maar ook over die van anderen op het volkstuincomplex. Kijken in andermans tuinen vind ik leuk, en ik leer er ook veel van."

Wat is het belangrijkste inzicht dat je hebt gekregen?

"Dat een tuin nooit klaar is. Het is een proces dat nooit stopt. Maar dat is juist leuk. Het is geweldig om de seizoenen zo bewust mee te maken. In het begin heb ik veel foto's gemaakt, wat heel fijn was, want in de winter kon ik me soms gewoon niet voorstellen dat de tuin in de zomer zo totaal anders kon zijn. Dat kon ik dan op de foto's nog zien. Die eerste winter was ik ook wel blij dat al dat groen weer afstierf, dan had ik het overzicht weer terug. In die drie jaar dat ik mijn tuin nu heb, heb ik zo veel geleerd. Bijvoorbeeld dat een nieuwe plant alleen kan opbloeien als

'Laatst bloeide de prei. Geen idee of dat normaal was'

hij de ruimte krijgt. Of zoals laatst, toen de prei in mijn tuin ging bloeien. Ik had geen idee of dat normaal was. Maar prei blijkt tweejarig te zijn. Als je hem niet in het eerste jaar oogst, maakt hij dus in het tweede jaar zaad aan. Voortaan koop ik mijn prei in de winkel en laat ik mijn eigen prei bloeien. Ik vind de bloemen veel te mooi. Volgens mij blijf je in een tuin altijd leren. Mijn moeder is in de zeventig en leert ook nog steeds bij."

Op welke plek ben je gelukkigst?

"In mijn kas. Die wilde ik heel graag. Het leek me geweldig om mijn eigen groenten te zaaien in een kas waar je ook echt naar binnen kunt lopen. Ik dacht dat ik er geen ruimte voor had, tot ik een paar planken legde op een plek waar alleen maar grote bossen eendagsbloem stonden. Er bleek precies een kas te passen. Ik heb een

tweedehands exemplaar gekocht en daarna lag de kas in delen in de tuin, als een soort grotemensenpuzzel. Menno heeft geholpen hem weer in elkaar te zetten. Ik ben er heel blij mee en zaai er van alles in; van tomaten tot courgettes en boomspinazie, een spinaziesoort die wel twee meter hoog kan worden."

Hoe vaak ben je hier?

"Het liefst elke dag. In de zomer zeker vier dagen per week. Mijn vriend Paul komt hier ook vaak, net als mijn dochter Maartje. Dan maakt ze hier haar huiswerk, gaat ze met een vriendinnetje zwemmen in de Amstel of kamperen in de tuin. De avonden zijn hier altijd gezellig. Vorig jaar heb ik een tweedehands pick-upje gekocht met wat lp's erbij. Die draaien we hier en dan gaan we dansen en zingen. Of we roosteren marshmallows. Omdat hier geen afleiding is van televisie of internet, hebben we hier heel andere gesprekken dan thuis. Al vertrekt mijn dochter soms ook naar het clubhuis omdat daar wifi is..."

Heb je nog tuinwensen?

"Ik wil meer kleur, contrast en variatie. Daar ben ik al een aantal jaar mee bezig. Ik herken mijn tuin nu al niet meer vergeleken met drie jaar geleden, toen alles er verwaarloosd uitzag. Ik heb al zo veel planten weggehaald en drie borders aangelegd. De kleur die ik wil, komt er steeds meer in. In een van de borders heb ik een duizendknoop met roodkleurig blad geplant. Dat contrasteert fijn met al het groen. Ik had ook een mooie rode zonnehoed, maar die is helaas aangevreten door de slakken. Ik heb hem uitgegraven en in mijn kas gezet. Die functioneert namelijk ook als plantenziekenhuis. Als de zonnehoed weer wat is opgebloeid, kan hij weer in de grond. Maar dan wel met veel koffieprut en schelpen erbij tegen de slakken."

'Het is geweldig om de seizoenen zo bewust mee te maken'

Wat heeft de tuin je opgeleverd?

"Precies wat ik voor ogen had: het is een geweldige afleiding van mijn werk. Ik werk als freelance-ontwerpster en styliste en werk veel thuis. Maar als ik thuis de deur dichttrek en hier kom, heb ik meteen een vakantiegevoel. Hier lees ik lekker een boek in de hangmat, lig ik op een matje in het gras of wied wat onkruid. Alles is hier leuk."

MEER MARIEKE

Geboren: op 11 oktober 1969 in Langedijk.
Heeft: een volkstuin van driehonderd vierkante meter met een huisje waarin ze ook kan slapen, op een groot volkstuincomplex in Amsterdam met vierhonderd tuinen. Marieke woont op een etagewoning in Amsterdam.
Relatie: Marieke heeft een latrelatie met Paul. Ze heeft dochter Maartje (14) uit een eerdere relatie.
Opleiding: ze studeerde textielvormgeving aan de Hogeschool voor de Kunsten.
Carrière: Na haar studie maakte ze aanvankelijk theaterkostuums en hoeden, maar al snel rolde ze in de tijdschriftenwereld. Als ontwerpster en styliste maakt ze onder andere doe-het-zelfproducties, reisverhalen en binnenkijkreportages. En ze heeft een blog over haar volkstuin: **www.volkstuinverhalen.nl.**

MARIEKES TUINTIPS

Wat moet je doen voordat je een tuin gaat inrichten?

"Kijk bij de buren welke planten het bij hen goed doen. Grote kans dat die in jouw grond ook aanslaan."

Wat is je belangrijkste tip voor beginnende tuinierders?

"Neem de tijd. Een tuin is na een jaar of zeven meestal pas een beetje zoals je hem wilt hebben. Doe het eerste jaar niets, maar kijk alleen maar wat er allemaal opkomt. Daarna kun je rigoureuzer worden. Ik vond in het begin al die guldenroede in mijn tuin best leuk, maar daarna vond ik het te veel. Ik heb het er bijna allemaal uit gehaald. Tuinieren is ook een kwestie van durven. Nog een tip: haal planten bij een goede, het liefst biologische, kwekerij. Dan koop je meestal een sterke plant. En het belangrijkste: vergeet niet te genieten van je tuin."

Met welke planten maak je het jezelf makkelijk?

"Met vaste planten die elk jaar terugkomen, lang bloeien en minder snel aangevreten worden door slakken en insecten. Dat zijn bijvoorbeeld Zeeuws knoopje, ijzerhard, muurbloem en duizendknoop."

Wat moet je echt nooit doen?

"Gif strooien. Dat is niet goed voor de vogels en insecten. Wat je ook niet moet doen, is blijven vasthouden aan planten die het toch niet doen in je tuin. Vorig jaar heb ik minstens tweehonderd tulpenbollen geplant. Er is geen enkele tulp opgekomen. Later hoorde ik van andere mensen op het volkstuincomplex dat tulpen het bij niemand doen. Dan is de grond er dus niet geschikt voor en moet je het loslaten."

Wat zijn jouw favoriete planten in je moestuin?

"Alle eetbare bloemen. Die zien er zo mooi uit op je bord of in de sla. Ik heb bijvoorbeeld Oost-Indische kers en borage. Maar ik verheug me ook enorm op de courgettes. Als je die oogst als ze nog klein zijn, is het heerlijk om ze rauw te eten. Gewoon in dunne plakjes snijden met een beetje dressing eroverheen. Niks meer aan doen!"

TEKST ELLA MAE WESTER FOTO'S BART HONINGH VISAGIE LINDA HUIBERTS